

Vergaderjaar 2011–2012

32 175

Huwelijks- en gezinsmigratie

Nr. 21

BRIEF VAN DE MINISTER VOOR IMMIGRATIE, INTEGRATIE EN ASIEL

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 17 februari 2012

Inleiding

Meest recent heb ik u op 14 november jl. geïnformeerd over de maatregelen die ik neem op het gebied van gezinsmigratie.¹ Ik heb aangegeven dat de desbetreffende wijziging van het Vreemdelingenbesluit 2000 in 2012 in werking treedt.

De hoofdlijnen heb ik reeds in januari 2011 met uw Kamer gedeeld.² Het betreft de realisatie van een aantal voornemens uit het regeer- en gedoogakkoord, te weten beperking van gezinsmigratie tot het kerngezin, invoering van een wachttermijn voor referenten en verlenging van de vereiste termijn voor voortgezet verblijf van gezinsmigranten van 3 naar 5 jaar.

Hierbij informeer ik u nader over het ontwerpbesluit, dat past binnen de ruimte die de facultatieve bepalingen uit de gezinsherenigingsrichtlijn bieden. De Afdeling advisering van de Raad van State heeft inmiddels advies uitgebracht op het ontwerpbesluit.

Beperking van gezinsmigratie tot het kerngezin

Deze maatregel heeft tot gevolg dat alleen het kerngezin, zoals gedefinieerd in de richtlijn gezinshereniging, in aanmerking komt voor toelating. «Kerngezin» is daarin gedefinieerd als de echtgenoot en de minderjarige kinderen. Deze maatregel leidt er enerzijds toe dat van buiten de EU afkomstige partners van Nederlanders of van toegelaten derdelanders voortaan in het bezit moeten zijn van een huwelijksakte of een akte van geregistreerd partnerschap om voor gezinshereniging in aanmerking te kunnen komen. Anderzijds betekent de maatregel dat de regeling over verruimde gezinshereniging vervalt. Meerderjarige kinderen komen derhalve in beginsel niet langer voor gezinshereniging in aanmerking. Met deze wijziging wordt beoogd terug te keren naar de oorspronkelijke uitgangspositie, waarin gezinshereniging was beperkt tot het kerngezin,

¹ Kamerstukken II 2011/12, 33 000 VII, nr. 53, blz. 2.

² Kamerstukken II 2010/11, 32 175, nr. 15.

en daarbuiten tot die gevallen waarin een positieve verplichting bestaat op grond van artikel 8 EVRM.

Omdat de duurzame, exclusieve relatie de toelatingsgrond is voor gezinshereniging bij de echtgenoot of de geregistreerde partner, is het van belang om over de duurzaamheid en exclusiviteit zo veel mogelijk zekerheid te verkrijgen.

Uitgangspunt moet daarom zijn dat degene die verzoekt om gezinshereniging met een huwelijksakte of partnerschapsakte de vaste familieband aantoonbaar als gevolg van wettelijke beletselen niet kunnen trouwen in het land van herkomst, kunnen hier tijdelijk verblijven voor het aangaan van een huwelijk of geregistreerd partnerschap met een Nederlander of met een toegelaten derdelander.¹ De geldigheidsduur van de tijdelijke trouwvergunning zal zes maanden bedragen.

Invoering wachttermijn referent

Een referent met een reguliere verblijfsvergunning voor bepaalde tijd met een inburgeringsplichtig verblijfsdoel, zal een gezinslid niet eerder kunnen laten overkomen dan nadat hij ten minste een jaar rechtmatig in Nederland heeft verbleven. Deze wachttermijn zal bevorderen dat gezinshereniging in voor integratie gunstige omstandigheden plaatsvindt. De reeds in Nederland verblijvende referent wordt geacht medeverantwoordelijkheid te nemen voor de integratie van zijn gezinsleden. Daarom is het wenselijk dat hij al één jaar in Nederland heeft verbleven en voldoende is ingeburgerd op het moment dat de gezinsleden naar Nederland komen.

Verlenging van de vereiste termijn voor voortgezet verblijf

Aan vreemdelingen die worden toegelaten in verband met een huwelijk met een Nederlander of een toegelaten vreemdeling, wordt in eerste instantie een verblijfstitel voor gezinshereniging verleend. Zij worden immers uitsluitend toegelaten op grond van de verbintenis met de in Nederland wonende partner. Op dit moment komen zij na drie jaar in aanmerking voor een zelfstandige verblijfsvergunning («voortgezet verblijf»). Deze termijn wordt verlengd tot vijf jaar. Een termijn van vijf jaar past binnen de toegestane bandbreedte uit de gezinsherenigingsrichtlijn en sluit aan bij andere in de vreemdelingenwetgeving gehanteerde termijnen voor verblijf, zoals voor de verblijfsvergunning van onbepaalde duur.

Door de periode waarin gezinsherenigers aan de voorwaarden moeten voldoen, te verlengen van drie tot vijf jaar wordt enerzijds beoogd twee jaar langer een beroep op de bijstand te voorkomen, doordat de voorwaarden voor gezinshereniging (waaronder de inkomenseis) twee jaar langer gelden. Anderzijds wordt de aantrekkelijkheid verkleind van een schijnhuwelijk als springplank naar een zelfstandige verblijfsstatus. Het huidige uitzonderingsbeleid in geval van bijzondere omstandigheden, waaronder huiselijk geweld, blijft bestaan.²

De minister voor Immigratie, Integratie en Asiel,
G. B. M. Leers

¹ Kamerstukken 2011/12, 32 175, nr. 19.

² Kamerstukken II 2010/11, 32 175, nr. 18, blz. 4.